

สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ย มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบ
อาชีพของนักเรียน

3.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สวัสดิ์ บันทิงสุข (2510 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจบัญชีมาตราและความ
ต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2510 จำนวน
425 คน พบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับต่ำมีความต้องการเลือกอาชีพในระดับมหาวิทยาลัยน้อยกว่า
นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อ็ตตี้ (อรุรรถ บรรคองเวช,
2521 : 7-14 อ้างอิงมาจาก Eddy, 1969) ได้ทำการศึกษาวิจัยของคู่ประกอบที่มีอิทธิพล
ต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐลุยเชียงนา จำนวน 741 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ
นักเรียนที่มีระดับผลตบบัญชาสูงจะสนใจอาชีพชั้นสูง ซึ่ง เบรื่อง จันดา (2519 : บทคัดย่อ)
ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันใน
โรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคเหนือหันหลังและชาย จำนวน 506 คน ในปีการศึกษา 2516
พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเลือกอาชีพที่ต้องการอาศัยความสามารถ หรือ
ความรู้ในชั้นสูง เช่น อาชีพแพทย์ อาชีพที่เกี่ยวกับกฎหมายและการปกครองมากกว่านักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมหวต อาภาณ์ (2519 :
บทคัดย่อ) และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อาชีพเกี่ยวกับช่าง และเกษตรกรรม และ
การศึกษาของ ประมวล วิทยากร (2520 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องค่าเฉลี่ยในอาชีพและการเลือก
อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเลือกอาชีพเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เลือกอาชีพทุรกงานที่ใช้วิชาชีพและวิชาการมากที่สุด
รองลงมาคืออาชีพหมวดหาร งานกลิกรถ งานบริการ เป็นต้น หมายความว่าที่กลุ่มนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่เลือกเรียนเลย คือการค้า

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กนั้นเป็นผลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก
นักเรียน

3.7 ข่าวสารและการແນ່ນາ

ข่าวสารເປັນອົງຄໍປະກອບທີ່ສ້າຄັດໃນການພັດທະນາປະເທດເປັນເຕືອື່ອມື່ອທີ່ສ້າຄັດທີ່ຈະຂ່າຍຍກຮັດຕັບການດີອູ່ຕິດອົງປະການໃຫ້ສູງເກີ້ນ ກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານອົງປະການເກົ່ານັ້ນຈະເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ບຸຄຄລມີຄວາມກະຕືອອົວໜ້ວນ ຮອບຮູ້ຂ່າວສານ ແລະຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈກັນພັດທະນາປະເທດ (ເສດຖິຍະ ເຊຍປະກັນ, 2531) ແອກຈາກພື້ເລົ້າ ກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານກັ່ງຂ່າຍຍກຮັດຕັບການສຶກຫາຂອງປະການໃຫ້ສູງເກີ້ນເປັນເປົ້າຍັນເປັນພົກພາໄທປະການເກີດຄວາມສົນໃຈແລະເຂົ້າຮ່ວມໃຈກົງການທາງການເນື້ອງແລະເສຣະຮູກຈົກຈຳນັກນຳຕາມລາດັບ ເພຣດເຄອຣີຄ ເຟຣຍ (ສຸດິທິກົດ ປີແນ້າໄງ, 2534 : 23 ອ້າງອີງມາຈາກ Frederick W. Frey, 1973 : 413-415) ແລະກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານອີກເຂັ້ນກັນທີ່ຈະຂ່າຍທາງໃຫ້ບຸຄຄລມີລັກຄະນະຂອງຄວາມສາມາດໃນການເນົາໃຈບໍາຫາກຂອງຜູ້ອື່ນ ມີກາຣຍອມຮັບນວກຮ່າງການເກຍົກຕະລາງແລະຄທກຮ່າມ ຕລອດຈົນມີຄວາມມຸ່ງໝວງທີ່ອະທະເຍອທະຍານໃນດ້ານການສຶກຫາແລະອາຟີ້່ອເວົ່ວເຮົດ (ສຸດິທິກົດ ປີແນ້າໄງ, 2534 : 24 ອ້າງອີງຈາກ Everett M. Rogers, 1968 : 3-7) ແລະກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານໃຫ້ບຸຄຄລມີສ້າຄັດໃນອັນທີ່ຈະປັບປຸງການສຶກຫາ ເນື້ອງຈາກການແນ່ນາຄົວ ກະບວນການຂ່າຍເຫຼືອ ໄທ້ຮູ້ຈັກຕົນເອງໃນດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ ຄວາມຄົນຕົ້ນ ຄວາມສາມາດ ຄວາມສົນໃຈ ບຸຄລິກກາພ ຮ່ວມທັງຄວາມສາມາດທີ່ເຫັນ ແລະກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານໃຫ້ເໝາະສົມແກ່ຕົນ (ປະຈານ ປະກວາງສື່, 2516 : 10-22)

ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ຂ່າວສານແລະກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານເປັນອົກອິຫລສ້າຄັດຫຍ່າງໜຶ່ງທີ່ມີຄູລັດວ່າ ກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານໃຈໃນການເລືອກອາຟີ້່ພິໄຍເພາະການແນ່ນາແລະກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານຂອງຄຽງຜູ້ສອນໃນໄຮງເຮັດ ຕລອດຈົນເສື່ອສາມາລັບດ້ານຕ່າງໆ ຮ່ວມທັງເຈົ້າຫ້າທີ່ຂ່ອງຮົງ

3.8 ຄວາມຮູ້ ຖັນຍະ ແລະປະສົບການ

ມຸຣດົດ (Murdoch, 1964 : 2341) ໄດ້ກ່າວກາວວິຈິຍເກີ້ວກັນອົງຄໍປະກອບທີ່ມີອົກອິຫລດຕ່ອກາຮັດການເລືອກອາຟີ້່ຂອງພັກເຮັດ ພລບຣາກງວ່າ ໃນການເລືອກອາຟີ້່ຂອງນັກສຶກຫາໃນວິທາລີຍ່ສ່ວນພາກໄດ້ຮັບອົກອິຫລດຈາກກອງປະກອບທີ່ເປັນຄວາມສົນໃຈ ຄວາມສາມາດຂອງຕ້າເອງ ປະສົບການຢ່າງດຳເນີນ ທີ່ຂ່າຍໃຫ້ນັກເຮັດສ່ວນພາກຕັດສິນໃຈໄດ້ຕີ ໄດ້ແກ່ ກາຣັບຮູ້ຂ່າວສານບຸຄຄລທີ່ປະກອບອາຟີ້່ພັນ້ນ ລະການເອົາຫຼັງສື່ (ພຽງຄ່າກົດ໌ ຊີດໄສຄາ, 2516 : 8-16 ອ້າງອີງມາຈາກ Murdoch, 1964 : 2531)

อีกตัว (สมพงษ์ อากาศันต์, 2519 : 8-13 อ้างอิงมาจาก Eddy, 1969 : 2958-2959) ได้วิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐอุบลราชธานี จำนวน 741 คน มีนักเรียนเพียงจำนวนน้อยที่ได้รับอิทธิพลจากการสอน ในการทำงาน ความสามารถและค่าตอบแทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีความสัมพันธ์กับการเลือกระดับอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงจะสนใจอาชีพมากขึ้น

จึงพอสรุปได้ว่า ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ น่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน

4. ประเด็นที่จะพิจารณาในงานวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียน ทำให้ทราบว่า ใน การเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนนี้แม้ปัจจัยหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียน แต่ที่น่าสนใจและมีล้วนเกี่ยวข้องกับการทำงานทางการเกษตรของผู้วิจัยและประโยชน์ที่จะนำไปใช้คือ กิจกรรมโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ เช่นที่อยู่อาศัย อาชีพของผู้ประกอบ ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบ ค่ามิญมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ข่าวสารและการแนะแนวด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม

ในงานวิจัยผู้วิจัยมีประเด็นที่จะพิจารณาดังนี้

4.1) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

โครงการเกษตรภายใต้การนิเทศมีการดำเนินกิจกรรมของโครงการให้นักเรียนได้ศึกษา ทำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ทางการเกษตรในสาขาที่นักเรียนสนใจ เพื่อเตรียมตัวให้นักเรียนออกใบประกอบอาชีพ ซึ่ง ดร.เพ็ชร บุญศิริ (2527 : 18-25) กล่าวว่า งานเกษตรเป็นงานที่จะปฏิรูปฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และบุคลิกมั่นนิ่มยิ่งในการเกษตรที่จะเป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิตของผู้เรียน ทั้งเป็นการช่วยพัฒนาครอบครัวและท้องถิ่นของผู้เรียนด้วยและเจริญผล สุวรรณ์ชาติ (2532 : 2) การอนุรักษ์ความรู้ ศักดิ์ศรี และการจัดประสบการณ์ในการจัดงานอาชีพใด ๆ ก็ตามนั้น หากได้เริ่มให้เด็กเรียนรู้ และปฏิบัติจริงในโรงเรียนแล้ว

เด็กก็จะไม่ต้องงาน แต่ต้องบูรุณฐานงานอาชีพดังแต่เดิมอยู่ในระบบโรงเรียน และจากการศึกษาของ เอลล์เวิร์ธ (Ellsworth, 1959 : 1233) วิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพ ของนักวิทยาศาสตร์อเมริกัน พบว่า นอกจากปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนแล้ว กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นก็มีผลต่อการปลูกฝังความสนใจในทางวิทยาศาสตร์ ส่วน เมอร์คอด (Murdoch, 1964 : 2351) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ของนักเรียน ผลปรากฏว่า ในการเลือกอาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนมาก ได้รับอิทธิพล จากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจ ความสามารถของตัวเอง ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนส่วนมากตัดสินใจได้ดี ได้แก่ การสนทนากับบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ และการอ่านหนังสือ และ อีดดี้ (Eddy, 1967 : 2958-2959) ได้วิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเนยกุญแจในรัฐหลุยส์เซียนา จำนวน 741 คน มีนักเรียนเพียงจำนวนน้อย ที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในการทำงาน ความสามารถ และค่าตอบแทน สำหรับ เอดเมน (Erdman, 1957 : 2497) ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียน ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ พบว่า อิทธิพลที่มีต่อการเลือกอาชีพของเด็กได้แก่ ประสบการณ์ ที่เกี่ยวกับอาชีพที่ได้รับจากทางบ้านและชุมชนที่อยู่อาศัย มิใช่ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับอาชีพที่ได้รับ จากทางโรงเรียน

ดังนั้น พ่อที่จะสรุปได้ว่า กิจกรรมโครงการเกษตรภายในตัวนนิเทศน์จะ มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลทางให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในตัวนนิเทศและนักเรียนที่ ไม่เข้าร่วมโครงการมีความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนผู้อيمศึกษา ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดพังงา น่าจะแตกต่างกัน

4.2) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างเขตที่อยู่อาศัยของนักเรียนกับการเลือก ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

ลักษณะของสังคมไทยเป็นสังคมที่สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ สังคมชนบทและสังคมเมือง คนที่อาศัยอยู่ในแต่ละสังคมมีวิถีความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันเนื่องจาก สิ่งแวดล้อมทั้งธรรมชาติ และสังคมแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทำให้ประชาชนที่อาศัยในแต่ละสังคม มีภูมิคุ้มกัน ความเชื่อ คุณธรรม และระเบียบแบบแผนที่ใช้ เป็นแนวทางปฏิบัติแตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ จากการวิจัยต่าง ๆ เช่น จากการศึกษาของ วิรัช ชาญณอน (2520 : 56) ได้ทำการ

วิจัยเรื่อง เปรียบเทียบการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับอายุ 13 และ 14 ปี ในกรุงเทพมหานครและชนบทพบว่า เด็กที่อาศัยในกรุงเทพมหานครมีการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อาศัยอยู่ในชนบท อภิญญา จันทร์เจนจน (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ครูและผู้ปกครอง พบว่า บุคคลในใจกลางมหานคร สามารถ อาเกอเมือง และชนบท มีความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมสังคมที่แตกต่างกัน ร瓦ช อินทร์พันธ์ (2527 : 161) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมต่อสิ่งแวดล้อมตามภาระงานของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครซึ่งใน ขั้นนอกอาเกอเมืองและชนบท มีจริยธรรมล่วงในดูแลต่างกัน

ในเรื่องการเลือกอาชีพก็เช่นกัน ได้มีอยู่ทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเบตท์อยู่อาศัยของนักเรียนกับการเลือกประกอบอาชีพของคนเอง คือ คอลลาโซ (Collazo, 1967 : 1534-1535) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวางแผนอาชีพของเด็กหนุ่มสาวชาว Puerto Rican กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงจากลิบโรนเรียน จำนวน 515 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง บิดาประกอบอาชีพขั้นสูง หรือรับราชการ มักจะเลือกอาชีพขั้นสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบท บิดาเป็นชาวนาหรือท่านานหนัก จะเลือกอาชีพค่าเป็นส่วนมาก

ดังนั้น พอก็จะสรุปได้ว่า เบทท์อยู่อาศัยน่าจะมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพล ก้าให้การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนมีร้อยศึกษาขั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดพังงา น่าจะแตกต่างกัน

4.3) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

บุคคลที่มีอาชีพต่างกันย่อมมีลักษณะแตกต่างกันไปหลายด้าน เช่น ผ้าบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้ที่อยู่ใกล้ชิดด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการตัดสินใจเลือกอาชีพ จากงานวิจัยของ อีดดี้ (Eddy, 1969 : 2558-9) ได้ศึกษาเพื่อจัดทำค้นของค่าประกอบที่มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพของนักเรียนจำนวนมากในงานน้อย พบว่า

บิคามาร์คามีอิทธิพลมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ดอบบินส์ (Dobbins, 1969 : 2958) และคอลลาโซ่ (Collazo, 1967 : 1534-5) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกอาชีพโดยกระทำกับกลุ่มตัวอย่าง เด็กชายเปอร์โตริกัน ที่พบว่าเด็กเรียนที่มีบิคามาร์คามีประกอบอาชีพขั้นสูง หรือรับราชการ นักเรียนผู้จะเลือกอาชีพขั้นสูงด้วย ส่วนนักเรียนที่มีบิคามาร์คามีประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม เช่นเท่านา หรือกรรมกร จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นล้วนๆมาก สมพงศ์ มั่นระวัง (2513 : บทคัดย่อ) ได้สำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุไหทัย พบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากกว่าครู และจันทima บุญวนานิช (2509 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเพชรบุรี พบว่า การตัดสินใจ เลือกอาชีพของนักเรียนนั้น จะตัดสินใจเลือกอาชีพโดยปรึกษายធមានการดำเนินร้อยละ 61 และจะตัดสินใจโดยอาศัยความสนใจของนักเรียนเองเพียงร้อยละ 27 ฉรงค์ ติดไซด้า (2516 : 15) กล่าวว่า บิคามาร์คามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน ซึ่งอาจเนื่องมาจากการได้รับการถ่ายทอดความรู้สึก นิสิต และประสบการณ์ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ จิรพงศ์ สุขจันทร์ (2529 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการเลือกเรียนอาชีพเกษตรของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนกว่าครึ่งที่เลือกเรียนวิชาเกษตรกรรม ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตร

ดังนั้นเพื่อที่จะสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนน่าจะมีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพล ทำให้ความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน มัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดสงขลา น่าจะมีความสัมพันธ์และแตกต่างกัน

4.4) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครองกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

ในการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนนั้น ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง นับว่ามีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักเรียน ซึ่งจากรายงานวิจัยของ คุก (Cook, 1967 : 799) เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ กับการเลือกอาชีพของนักเรียนชายชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลาย ได้แก่ ครอบครัว รัฐสวัสดิ์อนันต์

พบว่า การเลือกอาชีพจะมีความสัมพันธ์กับอย่างมีระบบ กับพื้นฐานเศรษฐกิจสังคม และแขนงงาน (Channay, 1969 : 2957-2959) ได้วิจัยเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกอาชีพของนักเรียน และพบว่า นักเรียนที่มาจากการบุคคลหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจต่าจะพิจารณาด้านการเงิน การควบคุมงานเกียรติศักดิ์สูงกว่านักเรียนที่มาจากการบุคคลซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า แต่ จิรพงศ์ สุขจันทร์ (2529 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะในบ้านพอเลี้ยงตนเองได้ เลือกเรียนสาขาวิชาเกษตรร้อยละ 83 มีฐานะยากจน ร้อยละ 10.41 และผู้ปกครองมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจดีมีเพียงร้อยละ 6.86 เท่านั้น

คั้งนัน พอที่จะสรุปได้ว่า ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียน น่าจะมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดพังงา

4.5) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างค่าเฉลี่ยมกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

ความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ที่ต้องสิ่งต่าง ๆ ต่อขนาดธรรมเนียมประเพณี ของสังคม เป็นความรู้สึกพอใจที่จะกระทำตามโดยทั่วไป ค่าเฉลี่ยมเป็นเกณฑ์เบื้องต้นแห่งพฤติกรรมของมนุษย์ โดยสังคมเป็นผู้กำหนด มีต่อการกระทำต่อความรู้สึกพึงพอใจของบุคคล เป็นส่วนรวม ค่าเฉลี่ย ของบุคคลแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างกันตามวัฒนธรรมที่สืบเนื่องมา และค่าเฉลี่ยดังเดิม เป็นลักษณะ ให้ตามความเจริญของสังคม ในการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนที่เข้ามายังกัน ค่าเฉลี่ยมต่ออาชีพเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพ และจากการศึกษาของ จิตราร์ เนตรหิน (2513 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเบรริญเปียบค่าเฉลี่ยทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบบ髯สม ภาคศึกษา 11 ซึ่งหากัน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย และโรงเรียนสุรนารีวิทยา ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยทางอาชีพ ในเรื่องความก้าวหน้า เกียรติศักดิ์อิสระ ด้านบริการสังคม ด้านความเป็นผู้นำ ความเป็นอิสระ ความมั่นคงปลอดภัย รายได้ และความพอใจในการทำงานกับธรรมชาติ และพบอีกว่า นักเรียนที่สนใจอาชีพประเภทข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยทางความมั่นคงปลอดภัยสูงกว่านักเรียนที่สนใจอาชีพอื่นๆ นักเรียนที่สนใจอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยทางด้านรายได้สูงกว่านักเรียนที่สนใจอาชีพอื่น และ

กริบบอน และโลเนส (Gribbons and Lohnes, 1965 : 248-252) ได้ทำการศึกษาการเปลี่ยนค่านิยมทางอาชีพในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของนักเรียนพัฒน์ศึกษาตอนปลาย ในเมืองขอนสัน จำนวน 111 คน พบว่าค่านิยมทางอาชีพมีการเปลี่ยนค่านิยมทางอาชีพอยู่ตลอดระยะเวลา 5 ปี ส่วน มฤทธิ์ บุญนาค (2508 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพื้นฐานความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นพัฒน์ศึกษาตอนต้นในเขตจังหวัดพระนคร พบร้า นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะมีการเลือกแบบรองเลือกร้อยละ 91.41 นักเรียนจะมีการเลือกอาชีพโดยค่านิยมคุณค่าของอาชีพร้อยละ 34.45 และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะเลือกอาชีพโดยค่านิยมคุณค่าของอาชีพร้อยละ 46.04 ส่วนนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเลือกอาชีพโดยค่านิยมคุณค่าของอาชีพร้อยละ 39.92 จากกลุ่มตัวอย่าง 2,100 คน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ค่านิยมต่ออาชีพน่าจะมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนพัฒน์ศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดพังงาน่าจะแตกต่างกัน

4.6) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างผลลัพธ์ทางการเรียนกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

การที่นักเรียนมีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ย่อมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการเลือกประกอบอาชีพแตกต่างกัน ดังงานวิจัยของ เพอร์โรน (Perrone, 1965 : 254-257) ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นพัฒน์ศึกษา พบว่าเด็กที่มีระดับเชาวน์บัญชาสูงมีผลลัพธ์ทางการเรียนดี มีบัญชาล่วงตัวน้อย เลือกอาชีพที่ไม่ใช้สแตลงออก และอาชีพที่น่าความพอใจล่วงตัวมาให้ และต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป เพื่อนำตนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในชีวิตตรงกับข้อมูลเด็กที่มีระดับเชาวน์บัญชาต่ำ และผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่สนใจการแสวงขอของตน และตั้งจุดมุ่งหมายในงานอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตน

(ทรงศักดิ์ ศิตาสิดา อ้างอิงมาจาก Ozoglu, 1965 : 6397-8, Mozer, 1965 : 460-1) ไอโซกลู (Ozoglu, 1965 : 6397-8) ได้ศึกษาเบรริบาลเทียบการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นพัฒน์ศึกษาที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถ กับนักเรียนชั้นพัฒน์ศึกษาที่ไม่สำเร็จตามความสามารถทางวิชาการ พบว่า นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จตามความสามารถ กับความสามารถทางวิชาการและความสนใจ และนำไปเดียวกันนี้ เลือกอาชีพไม่ถูกในระดับเดียวกับกับความสามารถทางวิชาการและความสนใจ และนำไปเดียวกันนี้

โมสเซอร์ (Mozer, 1965 : 460-1) ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยให้นักเรียน ขั้น ม.ศ.ปลาย เลือกอาชีพที่ชอบมากที่สุด 3 อาชีพ จากอาชีพที่ให้เลือก 100 อาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีผลตัวบัญชาสูง มักจะเลือกอาชีพที่น้อยที่ต้องการฝึกฝนในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มีผลตัวบัญชาต่ำ จะเลือกอาชีพที่ต้องการการฝึกหัดด้านวิชาการ เพียงเล็กน้อยหรืออาจไม่ต้องการใช้วิชาการเลย เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านความสามารถทางการเรียนที่มีส่วนสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพนี้ มีผู้ศึกษาวิจัยหลายคน เช่น ในปี 1957 เอิร์ดแมน (สมพงษ์ อากาพันธ์, 2519 : 8-13 อ้างอิง จาก Erdman, 1957 : 2497) พบว่า แนวโน้มของการเลือกอาชีพนั้น มีแตกต่างกันออกไปตาม สติบัญชา โดยการศึกษาจากการเลือกอาชีพของเด็กวัยรุ่นที่เรียนช้า ปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นที่เรียนช้า ล่ามมากกว่าเด็กคนอื่นอย่างไร ดังนั้นเด็กพากนี้จึงพยายามเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ยังพบอีกว่า อิทธิพลที่มีต่อการเลือกอาชีพของเด็กพากนี้ ได้แก่ ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับอาชีพที่ได้รับจากการเรียนช้าและชุมชนที่อาศัยอยู่ นำไปประสบการณ์ที่ เกี่ยวกับอาชีพที่ได้รับจากการเรียน และสำหรับการศึกษาในประเทศไทย (อรุอร ชินศิริ, 2509) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพสาขาอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาต่อของนักเรียนชายชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2507 ในพระนคร พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนอาชีวศึกษา เพราะนักเรียนทราบว่าตำแหน่งสติบัญชาไม่ดีพอ เหตุผลต่อมาคือขาดแคลนทุนทรัพย์ และผู้ปกครอง ไม่ต้องการให้เรียนต่อ และจากการศึกษาของ ยุพรัตน์ ศุลสมิต (2510 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ทั้งชายและหญิง จำนวน 300 คน โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยส่วนหนึ่งปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับสติบัญชาสูงมีค่านิยมในทางเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นผู้บริหารที่ดี เป็นอาชีพที่สุจริต มีความสุขใจในการทำงาน และมีอิสรภาพในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีสติบัญชาต่ำ ไม่เห็น ความสำคัญเกี่ยวกับค่านิยมในการเลือกอาชีพ

จึงสรุปได้ว่า ผลลัพธ์ของการเรียนน่าจะมีความสัมพันธ์และอิทธิพลกับ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534

4.7) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่าง บ่าวสาว และการแนะนำ กับการเลือก ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

ลิ่งที่ประเทศไทยลังพัฒนามีความจำเป็นเร่งด่วน ต้องหา คือการระดม

ทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทยให้มาร่วมกันพัฒนาประเทศไทยข้างหน้าเมืองในยุคปัจจุบัน ข้อมูลข่าวสารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาประเทศไทย ข่าวสารกล้ายเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยยกระดับการกินดืออยู่ดีของประชาชนให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เสถียร เขียวระทับ, 2531 : 2) และการรับรู้ข่าวสารอีกเบ็ดกันที่จะช่วยทำให้บุคคลมีลักษณะของความสามารถในการเข้าใจบทบาทของผู้อื่น มีการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตรและصنกรรม ตลอดจนมีความมุ่งหวัง หรือทะ夷อยาณในด้านการศึกษาและอาชีพ (Everett M.Rogers, 1968 : 3-7) นอกจาก การรับรู้ข่าวแล้วที่มีบทบาทในการให้บุคคลได้เข้าใจในการพัฒนาอาชีพ การแนะนำก็มีบทบาทสำคัญ ที่จะรับรุ่งการศึกษา เนื่องจากภาระแบบแนวทางให้บุคคลได้รู้จักตนเอง ได้ความรู้ถึงความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยเฉพาะการเลือกอาชีพ

จึงพอสรุปได้ว่า ข่าวสารและการแนะนำมีบทบาทและมีความสัมพันธ์และ มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงความคิด ความสนใจในการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ของนักเรียนพัฒนามีศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพังงา

4.8) ความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ กับ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

การเรียนรู้ "ทักษะ" เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นมากสำหรับคนเรา เพราะ จะช่วยให้เราได้มีโอกาสตรวจลองว่า ภัยในตัวเรานั้นมีทักษะชนิดใด มาแก้ไขเพียงใด เพื่อที่เรา จะได้ฝึกฝน อบรม เสริมสร้างทักษะเหล่านี้ให้พัฒนา หรือได้รับการปรับปรุงขึ้น ไปอันที่จะนำไป ประกอบอาชีพ หรือเสริมสร้างการทำงานในอาชีพ (เจนีย์ ช่างไชติ : 12) และงานวิจัย ของเมอร์ดอช (Murdoch, 1964 : 2351) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกอาชีพของนักเรียน ผลปรากฏว่า ในการเลือกอาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนมาก ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจ ความสามารถของตัวเอง ประสบการณ์ต่างๆ ที่ช่วยให้นักเรียนส่วนมากตัดสินใจได้ดี ได้แก่ การสนับสนุนบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ และ การอ่านหนังสือ ส้าน อีดดี้ (Eddy, 1969 : 2958-2959) ได้วิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยส์เซียนา จำนวน 741 คน นักเรียนเพียง จำนวนน้อยที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในการทำงาน

ดังนั้นพอที่จะสรุปได้ว่า ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ น่าจะมีอิทธิพล และความล้มเหลวที่กับความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนอยู่ค่อนข้างมาก ชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดพังงา

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ไกวิทย์ วรพิพัฒน์ (2531) กล่าวถึงทิศทางในการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษา สรุปได้ว่า เนื่องจากกรมสามัญศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาทั้งระบบ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาตลอดช่วงตามแผนการศึกษาชาติ นโยบาย แผนงานและการดำเนินการจะต้องสัมพันธ์ สอดคล้องสนับสนุนกับการจัดการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ทั้งภาครัฐและเอกชน สิ่งกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษา มีดังนี้

1) กรมสามัญศึกษาเชื่อว่า นักเรียนเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา การมั่นคงศึกษา เป็นการจัดการจัดการศึกษาหลังจากการบูรณาการ เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชน ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางสู่การพัฒนาประเทศ มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาให้มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร และให้การเรียนการสอนล้องกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น ตามที่หลักสูตรเปิดโอกาสให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ ให้เป็นคนร่าเริงแจ่มใส มีวิญญาณความรับผิดชอบ มีความกตัญญู ขยัน ประหยัด เทื่องทางในการประกอบอาชีพ พึงพอใจได้ และสามารถมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ ตามระบบประชาธิบัติ อันมีพระมหาภัทริย์ เป็นประมุข

2) กรมสามัญศึกษาเชื่อว่า บรรษัทภคและสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงเรียนจะมีส่วนในการเสริมสร้าง ความคิด จิตใจ และคุณธรรมต่าง ๆ อันพึงประสงค์ได้

3) กรมสามัญศึกษาเชื่อว่า โรงเรียนที่ดีจะต้องไม่แบกแยกจากชุมชน จะนี้โรงเรียน จึงต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา ร่วมคิด และ/หรือ ร่วมแก้ปัญหาของชุมชนด้วย และโรงเรียนควรจะใช้ทรัพยากรของชุมชนในการเรียนการสอนในหลายเรื่องควรใช้ชุมชนเป็นห้องเรียนในหลายกรณี ควรเชิดชูรู้ในเรื่องค่าง ๆ ของชุมชนให้ความรู้แก่นักเรียน และร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนด้วย

4) กรมสามัญศึกษา เชื่อว่า การร่วมคิด ร่วมให้คำปรึกษาแนะนำ ยังมั่นคงต้อง
และให้การสนับสนุนทั้งด้านความคิด ทรัพยากร ช่วยเผยแพร่องาน ตลอดจนล่งเสริมให้มีสวัสดิการ
จะทำให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู-อาจารย์ และนักเรียนมีบุญก้าลังใจ อันจะทำให้การปฏิบัติงาน
มีประสิทธิภาพสูง จึงมุ่งให้มีการนิเทศตามผล การสนับสนุนให้ครู ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับการเรียนการสอนและกิจกรรมของโรงเรียน ได้รับการนิเทศ การสนับสนุนดูแลชึ่งกันและกัน
ให้เพิ่มความสามารถ

และกรมสามัญศึกษา ได้กำหนดดังนี้

1) มุ่งเน้นคุณธรรมของนักเรียนด้านความภักดี ประยัคต์ ชื่อเสียง กตัญญู ความรับ
ผิดชอบ การฟังคนอื่น และความมีวินัย โดยให้มีการจัดกิจกรรม จัดบรรยายกาศและสิ่งแวดล้อม
ในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะชีวิตความเป็นอยู่ภายในโรงเรียน ให้อิทธิพลการเสริมสร้างคุณธรรม
ดังกล่าว

2) มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพมี มีรายได้ระหว่างเรียนตามสภาพเวลา
ภาคัง และความสามารถ โดยผ่านกิจกรรมสหกรณ์ หรือ การรวมกลุ่มประกอบอาชีพอิสระตาม
ความเหมาะสม

3) มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ และการใช้เทคโนโลยีความความ
เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน และเป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนจำนวนหนึ่งในการที่จะ
พัฒนาเพื่อรับการศึกษาระดับสูง เป็นภาคังสำคัญของบ้านเมืองในด้านที่ต้องใช้วิทยาศาสตร์ และ
เทคโนโลยีระดับสูงคือไป

4) มุ่งส่งเสริมการคุณครู กีฬา ศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม ทั้งในด้านความเข้าใจ
ในแนวคิด กิจกรรม และการเสริมสร้างบรรยายกาศสิ่งแวดล้อม เพื่อประสานกลมกลืน เป็นส่วน
หนึ่งของชีวิต

จากจุดเน้นข้อที่ 2 ของกรมสามัญศึกษา มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพมีรายได้
ระหว่างเรียนตามสภาพเวลา ภาคัง และความสามารถโดยผ่านกิจกรรมสหกรณ์ หรือการรวมกลุ่ม
ประกอบอาชีพอิสระตามความเหมาะสม (ไกวิท วรพิพัฒน์, 2531)

ประกอบกับที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้โรงเรียนต่าง ๆ ใช้หลักสูตร
มัธยมตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นไป

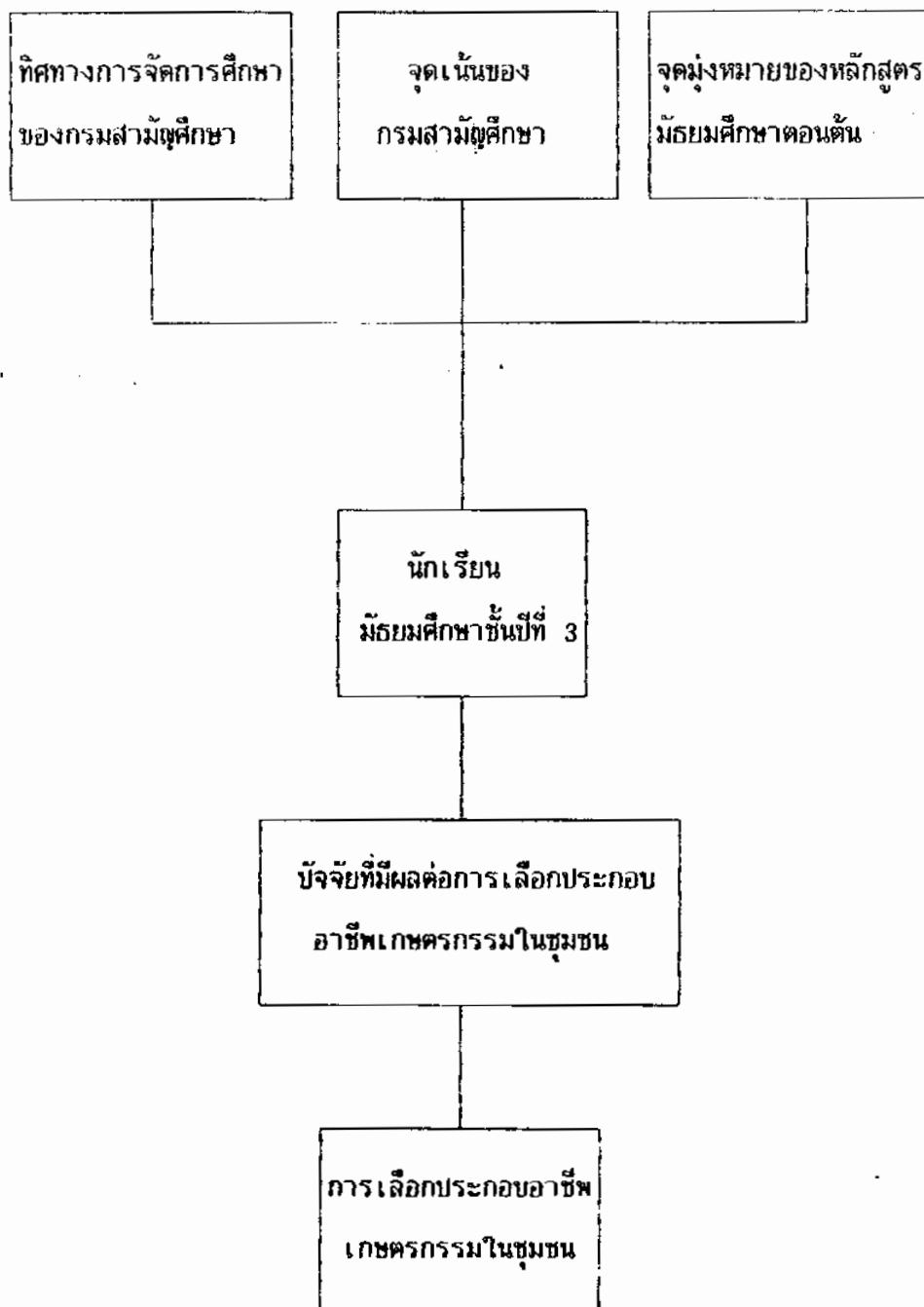
โดยมีเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตร คือ คุณภาพของเยาวชนยังไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็นจึงต้องปรับหลักสูตรให้นำไปสู่คุณภาพที่พึงประสงค์ในอนาคต โดยได้วางกรอบแนวความคิดเพื่อให้ทุกคนได้ตรงไปที่เป้าหมายเดียวกัน ไว้ดังนี้

การพัฒนาคน	- มีความรู้พื้นฐาน - มีสุภาพกายใจสมบูรณ์ - แก้ปัญหาเป็น - เสียงดี - มีพัฒนา
การพัฒนาอาชีพ	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ - รักการทำงาน - มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต - ทึ่งช่องทางในการประกอบอาชีพและจัดการเป็น
การพัฒนาสังคม	- ปฏิหน้าที่ของตนต่อบ้าน ชุมชน ประเทศและโลก

โดยได้กำหนดจุดหมายหลักสูตรมีymคึกขาดตอนดันไว้หลายประการ ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียน พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะท่านระไยชน์ให้กับสังคม ตาม บทบาทหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจ ประกอบล้มมาชีพงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีสัมภัยในการปรับปรุงงาน ตนเอง และสังคมเสริมสร้าง อนามัย ชุมชน และครองชีวิตโดยคานึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

และการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งบลูกรังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดัง ๆ โดยเฉพาะในข้อที่ 6 และ 7 ได้แก่ คุณลักษณะของนักเรียนที่มุ่งบลูกรังคือ ให้เกียรติคนที่ดี ต่อล้มมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงานและมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมสอดคล้องความ สนใจและความสนใจของตนเอง และมีทักษะที่นิร្ឣายในการประกอบล้มมาชีพ ที่สามารถนำไปใช้ในการ จัดการและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

พื้นฐานความคิดที่กล่าวทั้งหมดนี้ เป็นที่มาของกรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากการประกาศของกรมสามัญในเรื่องที่ศึกษา จัดการศึกษา และจุดเน้น ข้อที่ 2 ของกรมสามัญศึกษา รวมทั้งกรอบแนวคิด การปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.๒๕๒๑ และคุณลักษณะที่กรมสามัญศึกษาพิจารณาลงในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.๒๕๒๑ ที่จะปฏิบัติให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ดังรายละเอียดที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่ากรมสามัญศึกษา ได้จัดการศึกษาเพื่อให้ นักเรียนเตรียมตัวในการที่จะออกใบเป็นประชาชนที่มีคุณภาพ โครงการเกษตรรายได้การนิเทศ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ แหล่งจัดการค่าเนินกิจกรรมที่มุ่งคาดหวัง ให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในวิชาเกษตร มีรายได้ในระหว่างเรียน มีการเตรียมทบทวนรายและ เครื่องมือ พืชพืช พืชผักต่างๆ เพื่อออกใบประกอบอาชีวเกษตรกรรมและเป็นเกษตรกรชั้นนำ กล่าว ได้ว่าโครงการนี้เป็นกิจกรรมสำคัญกิจกรรมหนึ่ง ที่ส่งเสริมให้นักเรียนสร้าง เตรียม และฝึกฝน ทักษะทางอาชีพอย่างจริงจัง เพื่อออกใบประกอบอาชีวเกษตรกรรม โครงการนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มี อิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีวเกษตรกรรมของนักเรียนมัธยมทั่วประเทศ แต่ในการศึกษาวิจัย ศูนย์ฯ จึงเน้นศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดพังงา ด้วยเหตุผลที่ว่า โรงเรียนและนักเรียนมัธยมในจังหวัดพังงา มีสภาพและลักษณะความเป็นอยู่ เหมือนโรงเรียน และนักเรียนทั่วไปในประเทศไทย เช่นในด้านประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดประกอบอาชีวเกษตรกรรม เป็นอาชีวหลัก 70.63 (ประกอบ รัตนพันธ์) นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ผู้ปักครอง ประกอบอาชีวทางการเกษตร ที่มีอยู่ในชุมชนเป็นอาชีวหลัก มีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการ ประกอบอาชีวเกษตรกรรมในชุมชน และนักเรียนอีกส่วนหนึ่ง มีเขตที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาล มีลักษณะ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ผู้ปักครองส่วนใหญ่ของนักเรียนประกอบอาชีพ ธุรกิจ ค้าขาย รับราชการ และอื่น ๆ ดังนั้นพอที่จะสรุปไว้ว่า ความต้องการเลือกประกอบอาชีวเกษตรกรรมในชุมชน น่าจะแตกต่างกัน

ในการศึกษาวิจัยศูนย์ฯ มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะปัจจัยที่น่าสนใจ และมีผลต่อการ เลือกประกอบอาชีวเกษตรกรรมในชุมชนเพียงบางปัจจัยเท่านั้น คือ

1. กิจกรรมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศ

นักเรียนที่ได้รับความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในสาขาวิชานี้จากการ จัดกิจกรรมโครงการเกษตรรายได้การนิเทศ น่าจะมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อการเลือกประกอบ อาชีวเกษตรกรรมในชุมชน เพราะวัตถุประสงค์และลักษณะการค่าเนินกิจกรรมของโครงการ

เป็นการจัดสภาพแวดล้อมและประสานการพัฒนาอ่านวายต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ

2. เนบที่อยู่อาศัย

การที่นักเรียนมีลักษณะความแตกต่างของเขตที่อยู่อาศัยนี้มีความลับเฉพาะและมี
อิทธิพลต่อความต้องการเลือกอาชีพคือ หากเขตที่อยู่อาศัยของนักเรียนอยู่ใกล้ชิดกับสังคมและ
สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประชาชนในสังคมนั้นส่วนใหญ่ประกอบ
อาชีพเกษตรกรรม นักเรียนในชุมชนนี้มีโอกาสที่จะเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมาก
ในทางตรงกันข้ามหากนักเรียนมีเขตที่อยู่อาศัยในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยในการประกอบ
อาชีพเกษตรกรรมนักเรียนก็จะเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อย

3. อาชีพผู้ประกอบ

นักเรียนที่มีผู้ประกอบประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน มีโอกาสและความต้องการในการ
การเลือกประกอบอาชีพแตกต่างกันตามอาชีพของผู้ประกอบ กล่าวคือ นักเรียนที่มีผู้ประกอบ
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน นักเรียนมีโอกาสและความต้องการเลือกประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมในชุมชนมาก ส่วนนักเรียนที่ผู้ประกอบไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน
โอกาสและความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนน้อย

4. ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบ

ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบนักเรียน ที่แตกต่างกันย่อมจะมีผลต่อความ
ต้องการเลือกประกอบอาชีพ กล่าวคือ นักเรียนที่มีผู้ประกอบที่มีฐานะทางด้านเศรษฐกิจดี มีโอกาส
ที่จะได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับปัจจัยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมากกว่านักเรียนที่
ผู้ประกอบมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจไม่ดี

5. ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

การที่นักเรียนมีความรู้สึกนิยมนิยมชอบ ต่ออาชีพที่แตกต่างกันย่อมจะมีผลต่อความ
ต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมากที่สุด กล่าวคือ นักเรียนที่มีความรู้สึกนิยม
นิยมชอบต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชนโอกาสที่จะเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมาก และ
ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่ไม่มีความนิยมนิยมชอบต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน โอกาสที่จะเลือก
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนน้อย

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่ไม่ต้องอาศัย การคำนวณ เช่าวัสดุมากนัก นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเมื่อมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำและปานกลาง มีโอกาสที่จะศึกษาในสาขาวิชาที่อาศัยการคำนวณหรือใช้ระดับสติปัญญาในระดับสูงน้อยกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีนักเรียนเหล่านี้มากจะเลือกเรียนหรือให้ความสนใจกับงานหรือวิชาที่เรียนตามความสามารถและความต้องดูของตนเอง เพื่อจะได้นำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับนักเรียนเหล่านี้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงน้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และส่งผลให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำและปานกลาง มีความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ

7. ข่าวสารและการแนะนำทางด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

การที่นักเรียนมีความแตกต่างกันเรื่องฐานะความเป็นอยู่ สังคม สภาพแวดล้อม และเขตที่อยู่อาศัย ย่อมส่งผลให้การรับรู้ข่าวสารและการแนะนำทางในการประกอบอาชีพ แตกต่างกัน ดือนักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารการแนะนำทางเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในระดับสูง ย่อมจะมีความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารและการแนะนำต่ำ

8. ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ด้านอาชีพเกษตรกรรม

การที่นักเรียน มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ แตกต่างกัน ย่อมจะมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลให้นักเรียนมีความต้องการเลือกประกอบอาชีพ แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ นักเรียน ที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ทางอาชีพเกษตรกรรม ในชุมชนมาก มีความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนมากกว่าคนที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางอาชีพน้อย

สรุปแล้วก็กรรม โครงการเกษตรรายได้การนิเทศ เนตที่อยู่อาศัย อาชีพผู้ปลูกครอง ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปลูกครอง ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข่าวสารและการแนะนำด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ด้านอาชีพ

เกษตรกรรม เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนแห่งนี้ในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนอย่างศึกษาขั้นปีที่ 3 ในจังหวัดพังงา
2. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนอย่างศึกษาขั้นปีที่ 3 ในจังหวัดพังงา
3. เพื่อสร้างสมการที่ดีในการพยากรณ์การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนอย่างศึกษาขั้นปีที่ 3 ในจังหวัดพังงา
4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่ทำการเกษตรภายใต้การนิเทศและนักเรียนที่ไม่ทำการเกษตรภายใต้การนิเทศว่า มีความแตกต่างกันหรือไม่
5. เพื่อหาแนวทางพัฒนา กิจกรรมโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ
6. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่มีเขตท่องเที่ยวและนักเรียนที่ไม่มีเขตท่องเที่ยว เปรียบเทียบต่างกัน ว่ามีความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกันหรือไม่
7. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรต่างกันว่า มีความต้องการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐาน

1. กิจกรรมโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ เขตท่องเที่ยว อชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางค้าขายของผู้ปกครอง ค่าเชยื้อต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข่าวสารและการแนะนำด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน

2. ตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียน ได้แก่ เนตที่อยู่อาศัย อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ผลลัพธ์ทางการเรียนข่าวสารและการแนะนำด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม

3. นักเรียนที่ทำโครงการเกษตรภายในตัวเอง และนักเรียนที่ไม่ทำโครงการเกษตรภายในตัวเอง เลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่เนตที่ดีขึ้นเรื่อยๆ แตกต่างกัน เลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน เลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนแตกต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์

การวิจัยครุณภร ไวยชน์ดังต่อไปนี้คือ

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า กิจกรรมโครงการเกษตรภายในตัวเอง เนตที่อยู่อาศัย อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ผลลัพธ์ทางการเรียน ข่าวสารและการแนะนำด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน ของนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นมีที่ 3 อย่างไร ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปอ้างอิงจาก การวิจัย ใบประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาและอื่น ๆ ต่อไป

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา กิจกรรมทางด้านการเกษตร และ กิจกรรมโครงการเกษตรภายในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจกรรมทางด้าน การเกษตร และกิจกรรมโครงการเกษตรภายในตัวเองในการส่งเสริมกิจกรรมดังกล่าวต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตและวิธีการดำเนินการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน และการศึกษาเบรียนเทียนเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการและไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในได้การนิเทศเบ็ดทึบบ้านเรือนของนักเรียนและการประกอบอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการและไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในได้การนิเทศของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพัทุมธานี จำนวน 11 โรง นักศึกษา 2534 จำนวน 1,421 คน

2. ตัวแปรที่นำมาใช้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพัทุมธานี สำหรับการวิจัยครั้งนี้ หรือตัวแปรอิสระได้แก่

2.1 ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านอาชีพเกษตรกรรม

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ฐานะทางค้าและเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.4 อาชีพของผู้ปกครอง

2.5 กิจกรรมโครงการเกษตรกรรมภายในได้การนิเทศ

2.6 ข่าวสารและการแนะนำด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

2.7 เงินทุนอย่างอุดหนุน

2.8 ค่าเชยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

3. ตัวแปรตาม ได้แก่ การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ถือว่าเป็นตัวแทนของประชากร
2. ถือว่าการตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบของนักเรียนตอบด้วยความเป็นจริง
3. ถือว่าค่าถ่านในแบบทดสอบแต่ละกลุ่มเป็นค่าถ่านตัวแทนในกลุ่มนั้น

หมายเหตุ

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน หมายถึง องค์ประกอบที่มีผลให้นักเรียนเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน
 2. อาชีพเกษตรกรรม หมายถึง อาชีพที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่มีอยู่ในท้องถิ่น หรือชุมชนนั้น ๆ
 3. การเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน หมายถึง ความต้องการของนักเรียนที่จะประกอบอาชีพตามข้อ 2
 4. โครงการเกษตรภายในการนิเทศ คืองานโครงการเกษตรที่นักเรียนทำที่บ้าน หรือที่โรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ และรายได้ เป็นงานบังคับสำหรับนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร และเป็นกิจกรรมสำคัญของชุมชนเกษตรในอนาคตแห่งประเทศไทย
 - 4.1 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ หมายถึง นักเรียนตามข้อ 4
 - 4.2 นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ หมายถึง นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการเกษตรภายในการนิเทศตามข้อ 4
 5. กิจกรรมโครงการเกษตรภายในการนิเทศ เป็นกิจกรรมที่มีอยู่ในโครงการเกษตรภายในการนิเทศ ซึ่งได้แก่ โครงการหลัก โครงการเสริม โครงการปรับปรุง โครงการฝึกอบรม หรือฝึกงานเพิ่มเติม

6. เนตที่อยู่อาศัย หมายถึง เนตทั้งบ้านเรือน ที่นักเรียนอาศัยอยู่ในบ้านจุบัน

6.1 นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเนตเทคโนโลยี หมายถึง นักเรียนที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ในเนตเทคโนโลยี

6.2 นักเรียนที่อาศัยอยู่นอกเนตเทคโนโลยี หมายถึง นักเรียนที่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่อยู่อาศัยตั้งอยู่นอกเนตเทคโนโลยี

6.3 นักเรียนที่อาศัยอยู่นอกเนตเทคโนโลยี และเขตสุขาภิบาล หมายถึง นักเรียนที่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่มีอยู่อาศัยนอกเนตเทคโนโลยีและเขตสุขาภิบาล

7. อาชีพผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง อาชีพของบิดา-มารดา หรือผู้ที่อุปการะนักเรียน

7.1 อาชีพรับราชการ หมายถึง อาชีพที่รับเงินเดือนจากบประมาณประจำปี

7.2 อาชีพเกษตรกรรม หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และประมง

7.3 อาชีพค้าขาย หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการซื้อขายและบริการลูกค้า

7.4 อื่น ๆ หมายถึง อาชีพที่นอกเหนือจากอาชีพข้อ 7.1, 7.2 และ 7.3

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดพัทุมธานี

9. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดา-มารดา หรือผู้ที่อุปการะนักเรียน

10. รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ทั้งหมดไม่ได้หักค่าใช้จ่าย

11. ค่านิยมต่ออาชีพเกษตรกรรมในชุมชน หมายถึง อาชีพที่บุคคลเห็นว่าเป็นอาชีพที่ดี และน่าจะบรรกอนอย่างยิ่ง

12. ข่าวสารและการแนะนำทางด้านอาชีพเกษตรกรรมในชุมชน หมายถึง การได้รับความรู้ หรือการแนะนำเกี่ยวกับการบรรกอนอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ วารสารทางการเกษตรเอกสารเผยแพร่องทางราชการ ครุযแนะนำ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้บรรกอนอาชีพเกษตรกรรม

13. ความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพด้านการเกษตรกรรม หมายถึง ความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพที่เกี่ยวกับงานอาชีพเกษตรกรรมที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนและจากชุมชน
14. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการเรียนที่ 1 ของขั้นตอนการศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534